

l се произнося като българское **л**.

m предъ една гласна произнося се като бълг. **м**.

m предъ **p** се произнося въобще като бълг. **н**.

n предъ една гласна произн. чисто като бълг. **н**.

Когато впрочемъ **m** и **n** се поставени предъ една безгласна буква, то тѣ се произносятъ **носно**; кое-то произносянѣе писменно не може да се изрази, и приблизително прилича на българское **нг**, съ носътъ произнесено.

p се произнося като българское **п**.

p кога се намира между **m** и **t**—совсѣмъ не се произнося. Напримѣръ: *promptitude* (пронти-
туь) скоростъ.

q се произнося като българское **к**; но тая буква има всякога подиря си гласнѣ-тѣ букви **и**, **и**,
която всякога се умалчава както напримѣръ:
que (кѣ), *qui* (ки) (що, кой).

r се произнося като българское **р**.

s ” ” ” ” **c**.

s кога се намира въ средата на едно слово, и между двѣ гласни букви, то се произнося като българское **з**.

t се произнося въобще като българское **т**; но кога има подиря си букви **ie**, **ia**, **io**, то оно се произнося като българское **с**. Впрочемъ тукъ има нѣколко исключенія.

v се произнося като българское **в**.

x се произнося като български-тѣ букви **кс** изведнѣждъ произнесени, наприм.: *fixe* (фиксъ)
непомжрднїй.